

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/132/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010548
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010548.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2024, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., stíhaných pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaných A. B., C. D., B. E., C. E. F., G. C. a okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši voči rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 29T/15/2023 zo dňa 13. 11. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných Rami Habbal, Media Khalil, B. E., C. E. F., G. C. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 29T/15/2023 zo dňa 13. 11. 2023 boli obžalovaní A. B., C. D., B. E., C. E. F., G. C. uznaní vinnými zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustili tak, že

dňa 21.03.2023 v presne nezistenom čase spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode umožnili najmenej 7 osobám (1. E. E. B., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 2. H. E., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 3. G. C., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 4. E. D., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 5. B. C., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 6. B. E. D., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD; 7. I. B. C., nar. XX.XX.XXXX, muž, št. prísl. SYR, bez CD), ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky nedovoľene prekročili štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky a vstúpiť tak s najväčšou pravdepodobnosťou cez hraničný priechod Peťov medzi Slovenskou republikou a Maďarskom na územie Slovenskej republiky a to tým spôsobom, že Rami HABBAL ako vodič motorového vozidla zn. Mercedes ML, MPZ: H, EČV: B., čiernej farby uvedených 7 osôb naložil na doposiaľ nezistenom mieste mimo územia Slovenskej republiky asi v Maďarsku do motorového vozidla zn. Mercedes ML, MPZ: H, EČV: B., kde predmetné vozidlo v čase o 09.34 hod dňa 21.03.2023 v smere od obce J. na obec Čeláre - Kirt' sa hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru Dolná Strehová rozhodla zastaviť uvedeným smerom idúce vozidlo a to z dôvodu generálnej výzvy operačného dôstojníka predpísaným spôsobom, pričom na zastavenie použili svetelné signalizačné svetlá ako aj zvukovú signalizáciu na ich vozidle, pričom obžalovaný A. B. ako vodič opísaného vozidla zn. Mercedes ML na znamenia policajnej hliadky nereagoval, nereagoval ani na pokyny STOJ POLÍCIA a pokračoval ďalej v jazde až do obce Bušince, kde počas pokusu o zastavenie predmetného vozidla bolo hliadkou použitých viacero neúspešných výziev na zastavenie vozidla, počas čoho vodič vozidla zn. Mercedes ML jazdil v protismere, pričom v čase o 09.42 hod počas prenasledovania vozidlo zn. Mercedes ML zišlo v zákrute za obcou Bušince smerom na obec Muľa z cesty a zastavilo, kde z vozidla začalo vystupovať viacero osôb a takisto aj vodič predmetného vozidla, ktorý sa pred policajnou hliadkou vydal na útek, na čo ho policajti OO PZ Dolná Strehová začali naháňať a nakoľko nereagoval

na výzvy, policajti OO PZ Dolná Strehová použili varovné výstrely do vzduchu v počte 6 ks rán, na čo obžalovaný A. B. zostal ležať na zemi, kedy bolo hliadkou zistené, že okrem vodiča z vozidla vystúpilo 7 osôb pochádzajúcich zo Sýrie, kde obžalovaný A. B. mal za jeden prevoz z územia Maďarska na územie Slovenska sľúbenú finančnú odmenu vo výške 2 500€, pričom obsahom generálnej výzvy od operačného dôstojníka bolo aj oznámenie o sprievodnom vozidle zn. Nissan Qashqai, MPZ: D, EČV: K., bielej farby, ktoré bolo medzičasom dňa 21.03.2023 v čase o 09.25 hod spozorované hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Veľký Krtíš neďaleko obce Kiarov, pričom uvádzané vozidlo zn. Nissan Qashqai, MPZ: D, EČV: K. sa podarilo hliadke zastaviť v katastrálnom území obce Kiarov, smerom na obec Želovce, kde po zastavení hliadkou ODI bolo zistené, že vo vozidle sa nachádzali celkovo 4 osoby, ktoré mali so sebou doklady totožnosti - cestovné pasy vydané v Nemeckej spolkovej republike, pričom tieto osoby boli stotožnené ako obžalovaná C. D., obžalovaný B. E., obžalovaný C. E. F. a obžalovaný G. C., ktorí spoločným konaním doprevádzali v opísanom sprievodnom vozidle zn. Nissan obžalovaného A. B., pričom vozidlo zn. Nissan slúžilo ako predvoj pred vozidlom zn. Mercedes, ktoré šoféroval obžalovaný B., kde vozidlo značky Nissan šoférovala obžalovaná C. D., ktorá sa presúvala na miesta, ktoré jej určoval obžalovaný C. E. F., pričom tento organizoval celú cestu, dodával obžalovanému A. B. finančné prostriedky na cestu, zasielal mu spoločne s obžalovaným B. E. a obžalovaným G. C. súradnice GPS, podľa ktorých sa mal obžalovaný A. B. pohybovať s vozidlom značky Mercedes ML, kde posádka vozidla značky Nissan pozostávajúca zo štyroch obžalovaných C. D., B. E., C. E. F. a G. C. mala upútať pozornosť policajných hliadok, ktoré sa mohli vyskytnúť po ceste a takto by umožnili prejazd obžalovanému A. B. s nelegálnymi migrantmi.

Za toto konanie ich Okresný súd Lučenec odsúdil a to

obžalovaného 1/ A. B. podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Xiaomi Redmi 10C, model 220333QNY, výrobné číslo:

XXXXXXXX, F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXX, F.(X):XXXXXXXXXXXXXXXXX v koženom

knihovom púzdre, kedy sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona obžalovanému okresný súd uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 7 rokov,

obžalovanú 2/ C. D. podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej uložil aj trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Apple iPhone 13 Pro Max, model MLLM3ZD/A, výrobné číslo:

D., F.: XXXXXXXXXXXXXXXX v ružovom obale;

- mobilný telefón zn. Apple iPhone XR, model a výrobné číslo a ostatné identifikačné znaky nezistené. Mobilný telefón má poškodený displej, zobrazuje len čiary, čiernej farby, podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanej uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 7 rokov,

obžalovaného 3/ B. E. odsúdil podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Z Flip4, model SM-F721B, výrobné číslo

A., F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXX, F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXX;

- mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Note 20, ružovo bronzovej farby, nezistené

model, výrobné číslo a identifikačné znaky nezistené, v čiernom obale a podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona obžalovanému uložil tiež trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 7 rokov,

obžalovaného 4/ C. E. F. odsúdil podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Huawei P30 Pro, model VOG-L29, výrobné číslo:

XXXXXXXXXXXXXXXXXX, F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

v zlatom obale.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 7 rokov,

obžalovaného 5/ Saradar MIRO odsúdil podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil trest prepadnutia veci:

- vyklápací mobil zn. Samsung Galaxy Duos, model, výrobné číslo a ostatné identifikačné znaky nezistené;

- mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S21 Ultra 5G, model SM-G998B/DS, výrobné číslo A., F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, F.(X): XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona tomuto obžalovanému tak isto uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 7 rokov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli jednak okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši, ako aj všetci piati obžalovaní cestou svojich či už ustanovených alebo zvolených obhajcov.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že je toho názoru, že okresný súd správne rozhodol, keď uznal všetkých obžalovaných za vinných podľa obžaloby, avšak uviedol, že použil neodôvodnenie zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu v tak výraznom rozsahu, ktoré súd odôvodnil tým, že prokurátor navrhnutý trest považuje za neprimerane prísny. Súd pritom prihliadal na skutočnosť, že obžalovaní 1/ až 5/ sa snažili dostať svojich krajanov z krajiny zmietanej vojnou a trest vo výmere 7 rokov, ktorý požaduje ukladať Trestný zákon, považuje za prísny až likvidačný, ktorý by mal dopady aj na rodiny obžalovaných.

Podľa okresného prokurátora však ust. § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona, pričom umožňuje tak riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu. Už z kontextu uvedeného podľa prokurátora vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu a nemalo by ísť o pravidelný postup súdu, ktorého použitie nemožno odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť len takými okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty pokiaľ ich význam alebo intenzita naplnenia výrazne vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov. Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by zakladali použiť toto ustanovenie, ide o také rodinné a o osobné pomery, ktoré sú spôsobilé u páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citel'ný dopad a musia existovať v čase ukladania trestu.

S poukazom na tieto okolnosti preto podľa názoru okresného prokurátora ani u jedného z piatich obžalovaných neexistujú také prípady alebo pomery, ktoré by odôvodňovali ukládanie trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu tak, ako to urobil okresný súd. Okolnosti konania obžalovaných nevybočujú v tak výraznej miere z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, ktoré by odôvodňovali takýto postup. Taktiež ani u jedného z obžalovaných neexistujú tak markantné pomery osobitného zreteľ'a, ktoré by mal súd v takomto prípade brať do úvahy, aby mohol aplikovať ustanovenie o zmiernení trestu odňatia slobody.

Z uvedeného dôvodu preto okresný prokurátor navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste u všetkých piatich obžalovaných zrušený a aby im krajský súd uložil nepodmienečné tresty odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 7 rokov odňatia slobody, aby ich zaradil pre výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia a aby im ponechal v platnosti uložené tresty vyhostenia z územia Slovenskej republiky.

Za obžalovaného 1/ A. B. podal odvolanie jeho ustanovený obhajca L. J. M.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konanie, ktorého sa dopustil, bolo také, že na prekročenie hraníc medzi Slovenskou a Maďarskou republikou nepotreboval on žiadne povolenie, prekročil legálne tieto hranice, neprišlo k žiadnemu násilnému prekročeniu hraníc ani predloženiu fiktívnych dokladov. V prípravnom konaní síce obžalovaný uviedol, že ostatní štyria obžalovaní mali vedomosť o fakte, že sa môže jednať o trestný čin, avšak na hlavnom pojednávaní túto výpoveď zmenil a uviedol, že o tom nevedel. Je preto potrebné vziať do úvahy to, že tak on, ako aj ostatní spoluobžalovaní pochádzajú z inej kultúry, mohlo sa stať, že pri preklade nebola na 100 % odstránená jeho jazyková bariéra, tlmočníčka možno neovládala v plnej miere jeho jazyk a pokiaľ súd tieto skutočnosti vyhodnotil ako trestný čin prevádzachstva, má za to, že uložený trest je neprimerane prísny, keďže mu bol uložený nepodmienečný trest a zároveň aj trest vyhostenia zo Slovenska.

Trest by mal mať výchovný a prevýchovný charakter, je však nelogické, aby mal takýto trest výchovný účel u neho, už samotné vyhostenie z územia SR by bolo dostatočným trestom. Nepodmienečný trest vo výmere 3 roky je preto podľa jeho názoru neprimerane prísny, je možné v danom prípade ukladať mu aj trest podmienený v takomto rozsahu a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušený, alternatívne aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové rozhodnutie s tým, aby on bol prepustený na slobodu.

Obhajca obžalovaného A. B. zároveň aj podal krajskému súdu vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora, v ktorom uviedol, že s odvolaním okresného prokurátora nesúhlasí, výpoveď obž. B. má rozporné skutočnosti, či spoluobžalovaní mali alebo nemali vedomosť o páchaní trestnej činnosti, toto on nesprávne vyhodnotil, keďže si uvedomil, že tieto osoby nemali vedomosť neskôr o protiprávnosti skutku, je nesprávne, ak majú byť jeho výpovede hodnotené tak, aký majú postoj k veci jeho spoluobžalovaní a preto navrhol, aby krajský súd odvolaniu okresného prokurátora nevyhovel.

Ešte v konaní po vynesení odsudzujúceho rozsudku podal za obžalovaných B. E. a G. C. odvolanie v tom čase týmto obžalovaným ustanovený obhajca L. L. N..

Uvedený obhajca v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že ani jeden z obžalovaných sa vo vozidle Mercedes, ktoré prevážalo nelegálnych migrantov nenachádzali. Oni boli v úplne inom vozidle spolu s ďalšími dvomi obžalovanými a to C. D. a C. E. F.. Vozidlá spolu nešli, neboli policajnými orgánmi zastavené na rovnakom mieste a obidvaja obžalovaní vo veci odmietli vypovedať, čo neskôr odôvodnili tým, že boli v šoku, keďže boli zadržaní a privolaný tlmočník im dobre nerozumel. Neskôr taktiež odmietli vypovedať, pretože sa necítili byť vinnými a nedokázali pochopiť z čoho sú vlastne vinní.

Na hlavnom pojednávaní neskôr vysvetlili, že cieľom ich návštevy Maďarska, resp. Slovenska, ako aj Viedne bolo, že sa pokúšali nájsť jedného príbuzného, chlapca menom D. F. a stali sa len obeťou nedorozumenia. Skutočnosť, že malo dôjsť k prevozu viacerých osôb, nebola ničím dokázaná, že by mali vedieť o takejto nelegálnej trestnej činnosti, pričom svedkovia, ktorí boli prevážaní, mohli bližšie ozrejmiť všetky okolnosti veci, ale už v súčasnosti to nie je možné, keďže boli prepustení.

Je teda sporné, či zadržaní migranti vôbec spĺňali kritéria osoby, na ktoré sa vzťahu skutková podstata trestnej činnosti, za ktorú sú stíhaní, všetko preukazuje len to, že obž. A. B. bol prenasledovaný a zastavený hliadkou polície, ale vyplýva tiež to, že tento obžalovaný mal požičané vozidlo z Maďarska, premiestňoval sa na územie Slovenska a do Nemecka, avšak neznamená to, že oni sa na tejto trestnej činnosti tohto obžalovaného akýmkoľvek spôsobom podieľali. Dôkazy zabezpečené v danej veci podľa ich názoru nepreukazujú bez dôvodných pochybností, že by sa na tejto trestnej činnosti oni akýmkoľvek spôsobom podieľali. Uznatie viny nemožno zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine len pravdepodobnosti. Z uvedeného dôvodu preto dospeli k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania zostali dôvodné pochybnosti, resp. nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa

stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní a preto je správne a v súlade so zákonom, aby boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Za obžalovaných C. D., resp. aj za obž. C. E. F. podal odvolanie nimi zvolený obhajca C. L. K.. V podstate ide o totožné odvolanie vo vzťahu k obidvom obžalovaným, kde obhajca v rozsiahlom odvolaní v prvom rade poukázal na to, že ani jeden z obžalovaných nemal problémy so zákonom, neboli stíhaní ani v Sýrii, ani v Nemecku, viedli riadny život, obž. C. D. trpí dlhodobými zdravotnými problémami, má silný zápal vaječníkov, navyše pracovala ako kozmetička, mala zabezpečenú prácu, nepotrebovala sa dopúšťať žiadnej trestnej činnosti. Vo vozidle sa ocitla len z toho dôvodu, že jej snúbenec, spoluobž. C. E. F. ju o to poprosil, keďže sa im cestou do Maďarska pokazilo iné vozidlo.

Navyše spoluobž. A. B. v postavení obvineného už vo veci nevypovedal, len zopakoval, že si stojí za tým, čo povedal ako podozrivý, má za to obhajca, že takýto postup nemôže byť procesne správny, pričom v tejto situácii obhajca poukázal aj na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 1Tdo V/9/2017.

V tomto smere obhajca obžalovaných v odvolaní uviedol, že spoluobž. A. B. svoju pôvodnú výpoveď v procesnom postavení podozrivého na hlavnom pojednávaní poprel a uviedol, že vypovedal pred policajtami preto, lebo na neho štekala pes a striedali okolo neho a preto bol v strachu.

Taktiež obhajca za obidvoch obžalovaných namietal znalecké dokazovanie ohľadne zaistených mobilných telefónov s tým, že tento znalecký posudok nepovažuje za správny, poukazoval na nezrovnalosti, ktoré súd nevyhodnotil, navyše nie je možné akceptovať ani skutočnosť, o ktorej vypovedali svedkovia, keďže obž. A. B. zastavili policajti o 09.34 hod. a utekal pred políciou až do 09.42 hod., avšak ich vozidlo bolo spozorované hliadkou polície Veľký Krtíš o 09.26 hod. a hneď po tom, čo ich hliadka zastavila, teda nemohli dávať pokyny A. B., aby zastavil, keď v tom čase už vozidlo bolo zastavené policajtami.

Z uvedeného dôvodu je preto obhajca za obidvoch obžalovaných toho názoru, že sa jedná o nezákonné rozhodnutie pokiaľ boli jeho klienti uznaní vinnými a navrhol preto, aby bol tento rozsudok zrušený v celom rozsahu.

Trestná vec bola následne predložená krajskému súdu Okresným súdom Lučenec k odvolaciemu konaniu, pričom už po tom, čo bola daná vec na krajskom súde, zaslal obhajca C. L. K. súdu plnú moc aj od obž. B. E. a následne za neho aj odôvodnil odvolanie napriek tomu, že tak už za neho urobil jeho ustanovený obhajca L. N..

V písomných dôvodoch tohto odvolania za obž. B. E. v zhode s tým, čo uvádzal aj v odvolaniach za obž. C. D., resp. obž. C. E. F., obhajca namietal, že neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by sa obžalovaní dopustili žalovanej trestnej činnosti, poukázal taktiež opätovne na rozpory vo výpovediach spoluobž. A. B., taktiež aj na to, že nie je možné prihliadať na výpoveď tohto obžalovaného v pozícii podozrivého po tom, čo bolo začaté trestné konanie, poukázal na to isté ustanovenie NS SR, ktorým je podľa neho čítanie takejto výpovede neprípustné, nezákonné, neexistuje podľa dôvodov tohto odvolania v zhode s tým, čo uvádzal už aj v predchádzajúcich odvolaniach za obžalovaných, aby existovala nejaká dohoda medzi všetkými obžalovanými, obžalovaný sa trestnej činnosti nedopustil, malo byť na neho hľadené v zmysle inštitútu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného a preto taktiež aj za neho navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu.

Na podklade podaných odvolaní následne Krajský súd v Banskej Bystrici určil termín odvolacieho konania, na ktoré sa riadne a včas dostavili, resp. boli predvedení eskortou z ÚVV Banská Bystrica všetci piati obžalovaní, dostavil sa krajský prokurátor, ako aj obhajca obž. 1/ A. B. L. J. M. a obhajca obžalovaných 3/ B. E. a 5/ G. C. L. N., pričom v osobe L. N. ohľadne obhajoby za obž. B. E. ide o obhajcu, ktorý bol ešte v pôvodnom konaní tomuto obžalovanému ustanovený súdom a krajský súd potom, čo si tento obžalovaný zvolil nového obhajcu, ho spod obhajoby neoslobodil.

Na verejné zasadnutie sa nedostavil obhajca obžalovaných 2/ C. D. a 4/ C. E. F. a to C. L. K., ktorý deň pred verejným zasadnutím krajskému súdu písomne, resp. aj telefonicky oznámil, že mal úraz, je pripútaný na lôžku, nemôže sa na verejné zasadnutie dostať a dodal, že jeho práceneschopnosť a liečenie bude trvať minimálne 6 týždňov.

Preto predseda senátu, keď boli všetci piati obžalovaní predvedení eskortou do pojednávacej miestnosti, požiadal obžalovaných 2/ až 4/, ktorí v prípravnom konaní mali ustanoveného obhajcu L. N. a tento bol prítomný v pojednávacej miestnosti, aby sa vyjadrili, či by súhlasili, že by v rámci substitúcie za neprítomného obhajcu C. K. ich na verejnom zasadnutí mohol zastupovať práve ich bývalý obhajca L. N. vzhľadom k tomu, že odvolania za obžalovaných už ich súčasný obhajca riadne a včas odôvodnil a v podstate na verejnom zasadnutí sa už ďalšie dokazovanie vo veci aj tak nevykonáva. Po krátkej porade všetkých štyroch obžalovaných s obhajcom za prítomnosti tlmočníka, potom každý jeden z obžalovaných samostatne predsedovi senátu vyhlásil, že s takýmto postupom súhlasia a žiadajú, aby v rámci substitúcie na verejnom zasadnutí o ich odvolaní zastupoval ich bývalý a v pojednávacej miestnosti prítomný obhajca L. L. N..

Na základe uvedeného potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci vykonal oboznámenie s trestným spisom v rozsahu, v akom si to vyžaduje odvolacie konanie, navyiac oboznámil a doplnil dokazovanie prečítaním hodnotení všetkých piatich obžalovaných z ÚVV Banská Bystrica zo dňa 23.01.2024, z ktorých vyplýva, že všetci piati obžalovaní majú vo výkone väzby správanie v súlade s ústavným poriadkom, dodržiavajú pokyny osobnej aj kolektívnej hygieny, do práce nie sú zaradení a navyiac z týchto hodnotení vyplýva, že všetci štyria obžalovaní muži a to obž. A. B., O. B. E., C. E. F. a G. C. boli odo dňa 05.10.2023 až doposiaľ ubytovaní spolu na jednej cele.

Následne v rámci konečných návrhov potom sa procesné strany vyjadrili tak, že

krajský prokurátor uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu, okresný súd správne zistil skutkový stav, avšak on nevidí žiadny dôvod na použitie zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 Tr. zák., preto trvá na tom, aby bol všetkým obžalovaným uložený trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe a to vo výmere 7 rokov odňatia slobody nepodmienečne. Navyiac pokiaľ ide o námietky a argumentácie obhajcu C. K. ohľadne nemožnosti použitia čítania výpovedí podozrivého, ktoré uvádzal v odvolaniach, poukázal na to, že toto rozhodnutie NS SR už bolo prekonané a to novým rozhodnutím sp.zn. 4Tdo/25/2021 zo dňa 16.03.2022.

Obhajca L. M. za obž. A. B. uviedol, že trvá na všetkých písomných dôvodoch odvolania jeho klienta, uložený nepodmienečný trest je neprímerane prísny, preto navrhol alternatívne buď aby bol jeho klient spod obžaloby oslobodený alebo aby mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody a aby bol z územia Slovenska vyhostený.

Obhajca L. N. za ostatných štyroch obžalovaných uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava dôvodov odvolania, ktoré za obžalovaných B. E. a G. C. podal on, ako aj na písomných dôvodoch odvolania za ostatných obžalovaných, ktoré súdu zaslal jeho kolega obhajca C. K.. To, že obžalovaní 2/ – 5/ doposiaľ nevyviedli, nemôže byť na ich chybu a to, že obžalovaní muži boli spolu na cele v ÚVV, nemôže byť ich chyba, trestná činnosť im doposiaľ nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a preto sa domáha toho, aby v zmysle ustanovenia v pochybnostiach v prospech obžalovaných, boli všetci štyria spod obžaloby oslobodení.

Obž. A. B. v konečnom návrhu uviedol, že chce miernejší trest a chcel by, aby súd bral do úvahy výpovedť tú, ktorú on urobil na súde.

Obž. C. D. uviedla, že ona nič nespravila, pomáhala len svojmu snúbencovi a chce, aby bola prepustená na slobodu.

Obž. B. E. uviedol, že žiada, aby bol prepustený z väzenia, je ďaleko od toho, čo všetko sa uviedlo v obžalobe, je nesprávne, čo je tam uvedené, je tam veľa skutočností, ktoré súd nebral do úvahy a preto chce, aby bol prepustený na slobodu.

Obž. C. E. F. v konečnom návrhu uviedol, že verí v to, že predseda senátu vie, čo je spravodlivosť a vie, čo je aj v spise, verí tomu, pretože okresný súd nerozhodol správne, v živote nepočul nič, aby jeden advokát mohol obhajovať jedného aj druhého obžalovaného, keď vypovedajú proti sebe, žiadal, aby súd bral do úvahy všetky skutočnosti a verí v spravodlivosť.

Obž. G. C. v konečnom návrhu uviedol, že verí tomu, že sa nachádza v právnom štáte a tu sa rozhoduje podľa platného zákona a preto žiada, aby bol prepustený na slobodu.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie tak okresného prokurátora, ako ani jedného z obžalovaných nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 13.11.2023, teda viac ako mesiac po tom, čo sa všetci štyria obžalovaní muži stretli spolu na jednej cele a bývali tam, všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu vecí tak, aby tomuto súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v zmysle ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol v odôvodnení svojho rozsudku všetky skutočnosti, ktoré považoval za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a aj keď dosť stručne, ale výstižne uviedol všetky úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, kedy obžalovaný A. B. pred súdom zmenil svoju výpoveď vo vzťahu ku všetkým štyrom spoluobžalovaným a tieto ostatní štyria spoluobžalovaní v podstate vo veci odmietli vypovedať, resp. následne, keď vypovedali, bránili sa spôsobom, že oni s trestnou činnosťou obž. A. B. nemajú nič spoločné. Správne tejto zmenenej výpovedi prvostupňový súd neuveril.

V tomto smere krajský súd poukazuje na ustanovenie a rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Tdo 25/2021 zo dňa 16.03.2022, ktoré rozhodnutie pojednáva práve o situácii, keď je v prípravnom konaní obvinený najprv vypočutý v pozícii podozrivého, následne je vypočúvaný ako obvinený, kde stručne odkáže na svoju výpoveď ako podozrivého a z tohto rozhodnutia najvyššieho súdu je zrejmé, že je možné takúto výpoveď obvineného v pozícii podozrivého prečítať pokiaľ v súlade aj s ostatnými dôkazmi zabezpečenými v trestnom spise zodpovedajú tým skutočnostiam, o ktorých obvinený ako podozrivý vo svojej výpovedi uvádza. V danom prípade totižto nejde o zásadne odlišné procesné postavenie medzi podozrivým a obvineným, ako by tomu bolo v prípade, ak by mala byť prečítaná najprv výpoveď obvineného v pozícii svedka, až následne ako obvineného, pretože podozrivá osoba má právo zvoliť si obhajcu, na podozrivého sa v podstate vzťahujú tie isté ustanovenia ako na obvineného, s výnimkou povinnej obhajoby, a preto nič nebráni tomu, aby zápisnica o takejto výpovedi bola na hlavnom pojednávaní pre účely trestného konania prečítaná, či použitá ako podporný dôkaz a teda môže byť súčasťou reťaze usvedčujúcich dôkazov. Niet preto dôvodu pre všeobecnú nedôveru v takýto zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní a je napokon vecou súdu, aby posúdil, či postup orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní bol zákonný a aby na nezákonné dôkazy prípadne neprihliadal.

V tomto smere sa prvostupňový súd dôsledne vysporiadal s touto otázkou, poukázal na výpoveď obž. A. B. v pozícii podozrivého, aj následne na to v pozícii obvineného, kedy odkázal v podobnostiach na svoju výpoveď, ktorú urobil v pozícii podozrivého, navyše ďalej v tejto súvislosti aj krajský súd musí konštatovať, že aj z výpovede obž. C. D., ktorú urobila v pozícii podozrivej, vyplýva, že v tejto výpovedi uviedla jednoznačne, že si je vedomá, že pomáhala svojmu druhovi C. E. F., ako aj teda, že aj s ostatnými, čo boli zadržaní v jej aute zn. Nissan, keď sa podieľali na nelegálnom prevoze migrantov a mrzí ju to. Následne už síce vo výpovedi ako obvinenej v tomto smere nevypovedala, využila svoje právo, avšak už v kontexte vyššie uvedeného rozhodnutia NS SR, keď možnosť takúto výpoveď podozrivej prečítať, krajský súd konštatuje, že v súlade aj s ďalšími dôkazmi a to výpoveďami všetkých siedmich zadržaných prevážaných osôb, ako aj v súlade so závermi znaleckého posudku ohľadne mobilných telefónov použitých pri danej trestnej činnosti, je jednoznačne nepochybné, že všetci piati obvinení sa dopustili žalovanej trestnej činnosti na tom skutkovom základe, ako boli aj v odsudzujúcom rozsudku prvostupňového súdu uznaní za vinných.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že všetci piati obžalovaní sa dopustili zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr.

zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Za týchto okolností potom správne postupoval prvostupňový súd, ak všetkým piatim obžalovaným uložil diferencovane nepodmienečné tresty odňatia slobody, aj za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák., keď diferencovane rozhodol o tom, ktorému obžalovanému aký trest má byť uložený, kedy najprísnejší trest odňatia slobody uložil obž. C. E. F., ktorý aj podľa údajov spoluobžalovaného A. B. mal byť ten, kto celú trestnú činnosť organizoval a v podstate u osoby obž. C. D. konštatoval, že sa na trestnej činnosti všetkých piatich obžalovaných podieľala najmenšou mierou, keď fakticky nahradila len na požiadanie svojho druhu obž. C. E. F. iného páchatel'a v pozícii vodičky sprievodného vozidla.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania všetkých obžalovaných sa dostatočne podrobne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje s tým, že aj uložené tresty u obžalovaných sa javia byť krajskému súdu ako dostatočné.

Na tomto mieste nie je možné sa stotožniť s odvolaním krajského prokurátora, že je potrebné obžalovaným ukladať tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, tzn. vo výmere 7 rokov nepodmienečne, takéto tresty sa aj krajskému súdu javia byť ako neprimerane prísne, ide o zbytočnú prísnosť zákona, ktorý takúto trestnú činnosť obžalovaných žiada potrestať prísnejšími trestami, než aké považuje v danom prípade krajský súd za potrebné, tento vychádza aj z ustálenej súdnej praxe súdov na území Slovenskej republiky, kedy vzhľadom na množstvo prevádzaných osôb sa ukladajú tresty odňatia slobody páchatel'om takejto trestnej činnosti v rozsahu od 3 do 5 rokov odňatia slobody, čo sa stalo aj v danom prípade a preto sa s odvolaním krajského prokurátora nestotožnil.

Keď potom krajský súd nevzhliadol žiadne dôvody na to, aby podaným odvolaniam, či už prokurátora alebo obžalovaných vyhovel, musel tieto odvolania postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.